

gelsen dækker i overensstemmelse med EF-Domstolens praksis vedrørende EF-traktatens artikel 45 kun specifikke tjenesteydelser og ikke automatisk hele erhverv. Tjenesteydelser, der udføres af notarer og fogeder, er dermed ikke omfattet af loven.

Ifølge § 1, stk. 3, nr. 10, er sociale tjenesteydelser i forbindelse med socialt boligbyggeri, børnepasning og støtte til trængende familier og enkeltpersoner, som har permanent eller midlertidigt behov herfor, udført af det offentlige, af tjenesteydere med opdrag fra det offentlige eller af velgørende organisationer ikke omfattet af loven. Undtagelsen i nr. 10 betyder, at sociale tjenesteydelser ikke er omfattet af loven, hvis de leveres af det offentlige selv, af tjenesteydere, som har offentligt mandat hertil og dermed også pligt til at tilvejebringe sådanne tjenesteydelser eller af velgørende organisationer. Undtagelsen omfatter også sociale ydelser, som kommunerne yder med hjemmel i den sociale lovgivning. Hertil kommer ydelser i forbindelse med den almene boligsektor. Privat husholdningshjælp er således omfattet af loven, hvorimod eksempelvis beskikkede bistandsværger og kommunal hjemmehjælp ikke er omfattet.

Efter § 1, stk. 3, nr. 11, er private vagttjenester ikke omfattet af loven. Denne undtagelse gælder tilsyn med ejendomme og lokaler, dørmænd, personbeskyttelse (bodyguards), sikkerhedspatroljering samt deponering, opbevaring, transport og distribution af kontanter og værdigenstande. Tjenesteydelser, der ikke er vagttjenester som sådan, f.eks. levering, installation og vedligeholdelse af tekniske sikkerhedsanordninger, er derimod omfattet af loven.

Til kapitel 2

Definitioner

Til § 2

Lovens § 2 indeholder i overensstemmelse med servicedirektivet en række definitioner af de begreber, som anvendes. Ifølge *stk. 1, nr. 1*, skal tjenesteydelser, i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 50, forstås som enhver selvstændig erhvervsvirksomhed, der normalt udføres mod betaling. En erhvervsaktivitet skal således være selvstændig erhvervsvirksomhed for at være en tjenesteydelse. Det vil sige, at ydelsen skal leveres af en selvstændig tjenesteyder, som ikke er bundet af en ansættelseskontrakt.

Tjenesteydelser omfatter især virksomhed af industriel karakter, virksomhed af handelsmæssig karakter, virksomhed af håndværksmæssig karakter, og de liberale erhvervs virksomhed.

De tjenesteydelser, der er omfattet af denne lov, er f.eks. forretningservice såsom ledelsesrådgivning, certificering og prøvning, vedligeholdelse og rengøring af kontorer, reklame og rekrutteringstjenester. Loven omfatter også ydelser til virksomheder og forbrugere som f.eks. juridisk og skattemæssig rådgivning, tjenester i forbindelse med fast ejendom, f.eks. ejendomsmæglervirksomhed, eller i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, herunder håndværkeres tjenesteydelser, arkitektrådgivning, tilrettelæggelse af messer og udstillinger, biludlejning og rejsebureauer. Også forbrugertjenester som f.eks. turisttjenester, fritidstjenester, sportscentre og forlystelsesparker er omfattet.

Det skal vurderes i hvert enkelt tilfælde, om bestemte former for virksomhed, navnlig virksomhed, der finansieres af det offentlige eller udføres af offentlige institutioner, udgør en tjenesteydelse. Ved vurderingen må navnlig indgå den måde, hvorpå den udføres, tilrettelægges og finansieres.

Betalingskriteriet, dvs. om en tjenesteydelse udføres med en økonomisk modydelse, består i, at betalingen udgør det økonomiske modstykke til de pågældende tjenesteydelser. Det er irrelevant, om det er tjenestemodtageren eller en tredjepart, der betaler. Ifølge EF-Domstolens praksis er betalingskriteriet ikke opfyldt i forbindelse med de former for virksomhed, der udføres af eller på vegne af staten uden økonomisk modydelse i forbindelse med statens forpligtelser på det sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og retslige område, f.eks. undervisning inden for rammerne af det nationale uddannelsessystem eller forvaltning af sociale sikringsordninger, hvor der ikke udøves erhvervsaktivitet. Tjenestemodtageres betaling af et gebyr, f.eks. studerendes betaling af undervisningsgebyrer eller studieafgifter som delvist bidrag til udgifterne til driften af et system, udgør ikke i sig selv betaling, fordi ydelsen stadig hovedsagelig er finansieret af offentlige midler.

Det følger af § 2, stk. 1, nr. 2, at en tjenesteyder er enhver fysisk person, der er statsborger i et EU/EØS-land, og som udbyder en tjenesteydelse og enhver juridisk person, der er etableret i et EU/EØS-land, og som udbyder en tjenesteydelse. Begrebet omfatter tilfælde, hvor tjenesteydelsen udføres over grænserne som led i den frie bevægelighed for tjenesteydelser, og tilfælde hvor en erhvervsdrivende etablerer sig i en medlemsstat. Begrebet tjenesteyder indbefatter ikke filialer i et EU/EØS-land af selskaber fra tredjelande. Begrebet gælder kun selskaber, som er oprettet i overensstemmelse med et EU-lands lovgivning, og hvis